

ÎNCHEIERE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul:

Judecători:

Ala Cobăneanu,

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarate de către Jana Vasilieva, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Jana Vasilieva împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 152 intervenient accesoriu Zoia Epilrand-Vasilieva, privind recunoașterea calității de membru al familiei, declararea nulității parțiale a certificatului privind calitatea de proprietar al apartamentului și recunoașterea dreptului de proprietate comună asupra apartamentului nr. 85 din str. Igor Vieru 4, mun. Chișinău,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 octombrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Jana Vasilieva, și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 mai 2013,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2012, Jana Vasilieva a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de construcție a locuințelor nr. 152 intervenient accesoriu Zoia Epilrand-Vasilieva, privind recunoașterea calității de membru al familiei, declararea nulității parțiale a certificatului privind calitatea de proprietar al

apartamentului și recunoașterea dreptului de proprietate comună asupra apartamentului nr. 85 din str. Igor Vieru 4, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a locuit și a dus gospodărie comună cu Vasiliev Lev din anul 1989 pînă la 09 noiembrie 1993, cînd a fost înregistrată căsătoria.

Din anul 1985 Vasiliev Lev a devenit membru al CCL-152, în același an ultimul a introdus suma de 3.306 ruble, ce constituia o parte din costul locuinței.

Susține reclamanta că în perioada anilor 1989-1991, împreună cu Vasiliev Lev au achitat restul din costul apartamentului în CCL-152 pentru ap. nr. 85 str. I. Vieru 4, mun. Chișinău. Conform certificatului nr. 215 din 03 octombrie 1991, eliberat de CCL-152, se certifică că, cota de participație la construcția apartamentului a fost achitată doar de Vasiliev Lev, fiind ignorat faptul că și reclamanta a introdus bani ca cotă de participare la construcția apartamentului.

Începînd cu anul 1991, împreună cu Vasiliev Lev au locuit în apartamentul nr. 85 din str. I. Vieru 4, mun. Chișinău.

Indică reclamanta că dreptul de proprietate a lui Vasiliev Lev asupra apartamentului nr. 85 din str. Igor Vieru 4, mun. Chișinău a fost înregistrat la OCT Chișinău la 14 iunie 2004. Deoarece dreptul de proprietate asupra imobilului a fost înregistrat în timpul căsătoriei, coproprietari ai proprietății comune în devălmășie sunt Vasilieva Jana și Vasiliev Lev, în cote părți egale a câte ½ cotă-parte, conform art. 20 din Codul familiei.

La 07 aprilie 2012, Vasiliev Lev a decedat, dosarul succesoral fiind deschis la notarul Șumcova Valentina.

Solicită Vasilieva Jana recunoașterea calității de membru al familiei, declararea nulității parțiale a certificatului privind calitatea de proprietar al apartamentului și recunoașterea dreptului de proprietate comună asupra apartamentului nr. 85, str. I. Vieru 4, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013, Zoia Epilrand-Vasilieva a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 mai 2013, cererea de chemare în judecată depusă de Vasilieva Jana a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, cererea de apel declarată de Vasilieva Jana a fost respinsă, iar hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 mai 2013 – menținută.

La 03 ianuarie 2014, Vasilieva Jana a declarat recurs împotriva decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 mai 2013, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a invocat că atît instanța de apel, cît și cea de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 15 octombrie 2013 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poșta la 30 octombrie 2013 (f.d. 107), iar cererea de recurs a fost depusă la 03 ianuarie 2014, motiv pentru care cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios consideră că recursul declarat de Vasileva Jana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vasileva Jana, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasileva Jana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Vasilieva Jana, se consideră inadmisibilă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov